

**ՆԱՅԱՍԱԿԱՆ ԿԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 2 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը**

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱՐՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

24 հոկտեմբերի 2011թ.

Նայասպանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 2 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Մ. Թովուզյանի
Անդամակցությամբ՝ Կ. Բալայանի
Ֆ. Թոխյանի

Ուսումնասիրելով քաղաքացի Արտավազդ Պետրոսյանի անհապական դիմումով գործը
քննության ընդունելու մասին հարցը,

ՊԱՐԶԵՑ.

Նամաձայն ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝ քաղաքացի Արտավազդ Պետրոսյանը 2011թ. հոկտեմբերի 5-ին դիմել է ՆՏ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով քննության առնել եւ որոշել ՆՏ աշխատանքային օրենսգրքի 113-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետի եւ 114-րդ հոդվածի համապատասխանությունը ՆՏ Սահմանադրությանը, մասնավորապես, վերջինիս 14.1.-րդ հոդվածի, 32-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 42-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 43-րդ հոդվածի 2-րդ մասի, 47-րդ հոդվածի 1-ին մասի եւ 48-րդ հոդվածի 2-րդ ենթակետի պահանջներին:

Դիմողը գտնում է, որ աշխատանքային իրավունքի նորմեր պարունակող համապատասխան ՆՏ օրենքներով քաղաքացիական, դատական եւ այլ ծառայողների համար սահմանված է աշխատողների քանակի եւ հաստիքների կրճատման դեպքում աշխատանքային գործունեությունը շարունակելու նախապատվության իրավունքը, մինչդեռ ՆՏ աշխատանքային օրենսգրքում քաղաքացիական, դատական եւ այլ ծառայողներ չհանդիսացող աշխատողների համար նմանօրինակ իրավունք նախատեսված չէ, ինչը, դիմողի

կարծիքով, հանդիսանում է ՏՏ Սահմանադրությանը հակասող օրենսդրական բաց եւ խախտում է այդպիսի աշխատողների հավասարության իրավունքը եւ ակնհայտ խարականության դրսեւորում է:

Տվյալ անհարական դիմումի նախնական ուսումնասիրության արդյունքներով հիմնավորված է, որ դրա քննությունը ենթակա է մերժման օրենքով սահմանված հետեւյալ հիմքերի առկայության պայմաններում:

1. Ուշադրության արժանի է այն կարեւոր հանգամանքը, որ ՏՏ սահմանադրական դատարանը դեռեւս իր՝ 2009թ. փետրվարի 24-ի ՄԴՈ-792 /կեպ 7/, 2010թ. հունիսի 1-ի ՄԴՈ-891 եւ 2010թ. հուլիսի 7-ի ՄԴՈ-902 /կեպ 5/ որոշումներով անդրադարձել եւ իրավական դիրքորոշումներ է արտահայտել ՏՏ աշխատանքային օրենսգրքի 113-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետի սահմանադրականության վերաբերյալ եւ այն ճանաչել է ՏՏ Սահմանադրությանը համապատասխանող /ՄԴՈ-891 որոշման եզրափակիչ մաս/: Անհրաժեշտ է մաքրանշել նաեւ, որ ՏՏ աշխատանքային օրենսգրքի հիշարակված հոդվածի 3-րդ կետը՝ առանց էական փոփոխությունների, 24.06.2010թ. ՆՕ-117-Ն օրենքով վերաշարադրվել է իբրեւ 113-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետ:

Մասնավորապես, ՄԴՈ-902 որոշմամբ սահմանադրական դատարանն արձանագրել է, որ **ունտեսական, տեխնոլոգիական եւ կազմակերպչական պատճառներով աշխատանքում վերականգնելու անհնարինության դեպքերում աշխատողին աշխատանքում չվերականգնելու ինստիտուտն ինքնին իրավաչափ է:**

2. Գործում առկա դատական ակտերի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ ՏՏ աշխատանքային օրենսգրքի 114-րդ հոդվածը դիմողի նկատմամբ կիրառված չէ ընդհանրապես, մինչդեռ անհարական դիմումին ներկայացվող պահանջներից մեկն էլ **դիմողի նկատմամբ ընդհանուր իրավասության կամ մասնագիտացված դատարանի կողմից վիճարկվող իրավանորմի կիրառումն է:** Բացի դրանից, «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 68-րդ հոդվածի 9-րդ մասից բխում է, որ վիճարկվող իրավադրույթների հետ նորմադիվ համապատասխան ակտի այլ դրույթների համակարգային առումով փոխկապակցված լինելու հանգամանքը **որոշում է սահմանադրական դատարանը եւ ոչ թե դիմողը:**

3. Խնդրո առարկա անհարական դիմումն ակնհայտ անհիմն է, քանի որ դիմողը վիճարկվող նորմերի ՏՏ Սահմանադրությանը հակասելու պարագան փորձել է հիմնավորել ենթադրյալ օրենսդրական բացով:

ՏՏ սահմանադրական դատարանն իր՝ 2010թ. փետրվարի 5-ի ՄԴՈ-864 որոշմամբ /կեպ 6/ ամրագրել է, որ բոլոր դեպքերում, երբ իրավունքի բացը պայմանավորված է իրավակարգավորման ոլորտում գրնվող կոնկրետ հանգամանքների առնչությամբ **նորմա-**

տիվ պարվիրանի բացակայությամբ, ապա նման բացի հաղթահարումն օրենսդիր մարմնի իրավասության շրջանակներում է: ՏՏ սահմանադրական դատարանը նույնպիսի իրավական դիրքորոշում արտահայտել է նաև 2010 թ. սեպտեմբերի 14-ի ՍԴՈ-914 որոշմամբ /կետ 7/:

Ասվածից հետևում է, որ եթե նույնիսկ առկա է օրենսդրական բաց, ապա այն լրացնելու իրավասությունը պարկանում է օրենսդիր մարմնին:

4. Անհատական դիմումի վերլուծությունից բխում է նաև, որ ԿԿԿՊ դեպքում դիմողի կողմից իրապես վիճարկվում է խնդրո առարկա իրավանորմերի կիրառման իրավազափությունը: ՏՏ սահմանադրական դատարանի 2009թ. մարտի 17-ի ՍԴԱՈ-21 աշխատակարգային որոշմամբ առանձնակի ընդգծվել է, որ, երբ դիմողը ձեռնամուխ է վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականությունը, ըստ էության, բարձրացնում է այդ դրույթի կիրառման իրավազափության հարց կամ հերքում է այլ նպատակներ, ապա այդպիսի դիմումները ենթակա են մերժման՝ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետի հիմքով /կետ 8/:

Ելնելով վերոգրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին, 2-րդ, 3-րդ կետերով, 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասով, ՏՏ սահմանադրական դատարանի կանոնակարգի 26-րդ հոդվածով՝ ՏՏ սահմանադրական դատարանի թիվ 2 դատական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Քաղաքացի Արթավազդ Պետրոսյանի անհատական դիմումով գործի քննությունը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

24 հոկտեմբերի 2011 թվականի
ՍԴԴԿՈ/2-14